

Gunnar och Yngve Persson, Skumparp. Nedtecknat av Bertil Persson efter samtal 1982.

Ola Lindstrand var inbiten dragon. Han föraktade andra vapenslag. En gång i Skumparp satt han vid köksbordet och pratade. En annan person ville visa honom ett diplom, som hörde samman med en fin medalj, som en infanterist hade fått för sin duglighet och tapperhet. Lindstrand fick diplommet lagt framför sig på bordet. Han gav diplommet en hastig blick och förde det sedan bestämt åt sidan med ordet: ”Sockajävla!”

Lindstrand föraktade fotsoldaterna. Utan häst var man ingen riktig soldat, enligt hans mening. Vid unionsupplösningen 1905 mobiliserade Sverige. Lindstrand var med vid denna mobilisering. Han var mycket stolt över att ha varit med vid fälttåget mot Norge. Dragonerna red från Ystad mot Ljungbyhed i marsch-marsch. Yngve undrade vad termen marsch-marsch betydde. Lindstrand svarade hånfullt att det borde väl alla allmänbildade människor veta att det betydde ritt i högsta fart.

Sen frågade någon om hur långt de kom med fälttåget:

- Till Ljungbyhed, svarade Lindstrand, märkbart besviken på det avbrutna fälttåget.

Lindstrand lär ha varit mycket stilig i sin dragonuniform. På äldre dar var han däremot känd för att vara både smutsig, illa klädd, orakad och snuset rann längs mungiporna.

Han kom alltid ridande från manövrarna tvärs över åkrar, diken, stengården och stängsel.

Denna speciella egenhet, att alltid ta sig fram markledes, fortsatte han med hela livet. Även när han senare hade cykel så gick han eller cyklade tvärs över fält och ängar och använde sällan vägen.

En gång kom Lindstrand ner till Lennart Larssons gård i Hårderup 28:1. Han hade cykel med sig, men var illa sargad, eftersom han hade tagit rakaste vägen över betesföreningen och där var fyra taggrådar högt stängsel. Han var på väg till Bjärsjölagård. Han skulle med tåget.

Ola Lindstrand hade en son som hette Gunnar. Det hände alltid något extra när Gunnar var med. Han bodde en tid i Möllehuset, tillhörande Starrarps kvarn. Ett par års tid arbetade han på en gård i Asmundtorp. Han dog ganska ung av någon svår sjukdom.

En gång på Östraby Gästis gick han fram till Engdahl, som var ordningsvakt vid dansen.

Gunnar frågade:

- Har Engdahl druckit kaffe ikväll?
- Nä, svarade Engdahl, varför frågar du det?
- Jo, för klockan 11 ska jag ha ett stort slagsmål här. Jag hade ett stort slagsmål i Ystad för 14 dar sen och nu ska jag ha ett här ikväll, så om Engdahl inte har druckit kaffe ännu, så passa på och gör det nu innan klockan blir 11.

Under kriget ändrade Gunnar Lindstrand sin politiska övertygelse flera gånger. En gång i Nyvång, uppe i backen vid ”grottorna”, så hade han fått några kaffegökar, som fick en märklig inverkan på honom. Han reste sig från bordet och höll ett brinnande politiskt tal till publiken. Han var så upphetsad i sin övertygelse att han, för att riktigt övertyga åhörarna, cyklade hela vägen hem till Starrarp och hämtade några papper, som skulle bevisa att hans påståenden i sitt kraftfulla tal var sanning.

Vid en utfärd till Helsingör ville Gunnar Lindstrand inte åka med den vanliga färjan. Istället lyckades han övertala en fiskare att transportera honom över sundet. Medan resten av resällskapet åkte färja, så åkte Gunnar bredvid i en fiskebåt. Det gungade bättre, förklarade Gunnar efteråt.
